

Briselē, 2017. gada 1. februārī
(OR. en)

5478/17

**Starpiestāžu lieta:
2012/0193(COD)**

**DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76**

"A" PUNKTA PIEZĪME

Sūtītājs:	Prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
lepr. dok. Nr.:	5434/17
Temats:	Priekšlikums – Direktīva par Savienības finanšu interešu aizsardzību, izmantojot krimināltiesības – politiska vienošanās

1. Komisija 2012. gada 12. jūlijā nāca klajā ar priekšlikumu ¹ direktīvai par Savienības finanšu interešu aizsardzību, izmantojot krimināltiesības.
2. Direktīvas projekta mērķis ir noteikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu iedarbīgu, samērīgu un atturošu aizsardzību, izmantojot krimināltiesības.
3. Padome 2013. gada 6. jūnijā vienojās par vispārēju pieeju attiecībā uz direktīvas projektu ², tādējādi piešķirot prezidentvalstij sarunu pilnvaras sākt dialogus ar Eiropas Parlamentu.
4. Eiropas Parlaments 2014. gada 16. aprīlī pieņēma pirmā lasījuma nostāju par direktīvas projektu ³.

¹ Dok. 12683/12.

² Dok. 10729/13.

³ Dok. 9024/14.

5. Pēc septiņiem trialogiem, kas notika laikā no 2014. līdz 2016. gadam, prezidentvalsts un Eiropas Parlamenta pārstāvji ar Komisijas palīdzību 2016. gada 30. novembrī panāca vienošanos par vispārēju kompromisa tekstu, kas izklāstīts pielikumā.
6. Kopīgā sanāksmē, kas notika 2017. gada 12. janvārī, Eiropas Parlamenta Budžeta kontroles komiteja (*CONT*) un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja (*LIBE*) balsoja un apstiprināja direktīvas projekta tekstu redakcijā, kas bija izstrādāta pēc iestāžu sarunām. Minēto komiteju priekšsēdētāji, *Inge Gräßle* kundze un *Claude Moraes* kungs, nosūtīja vēstuli Pastāvīgo pārstāvju komitejas priekšsēdētājam, tajā norādot, ka, ja šis teksts tiks oficiāli nosūtīts Eiropas Parlamentam kā Padomes pirmā lasījuma nostāja par šo leģislatīvā akta priekšlikumu, viņi ieteiks *CONT* un *LIBE* komiteju locekļiem un vēlāk plenārsēdei Parlamenta otrajā lasījumā pieņemt Padomes pirmā lasījuma nostāju bez grozījumiem – pēc tam, kad to būs pārbaudījuši abu iestāžu juristi lingvisti.
7. Pastāvīgo pārstāvju komiteja 2017. gada 25. janvāra sanāksmē ieteica Padomei panākt politisku vienošanos par direktīvas tekstu, kas izklāstīts šīs piezīmes pielikumā. Kipras, Vācijas, Ungārijas, Īrijas, Maltas un Polijas delegācijas šajā sakarā paziņoja, ka neatbalsta pašreizējo kompromisa tekstu.
8. Tādējādi Padome tiek aicināta panākt politisku vienošanos par direktīvas tekstu, kas izklāstīts šīs piezīmes pielikumā.

Priekšlikums –

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 83. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas atzinumu ⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Savienības finanšu interešu aizsardzība attiecas ne tikai uz budžeta apropriāciju pārvaldību, bet skar visus pasākumus, kas negatīvi ietekmē vai draud negatīvi ietekmēt Savienības aktīvus un dalībvalstu aktīvus, ciktāl tie ir būtiski Savienības politikai.

⁴ OV C , ... , ...lpp.

- (2) 1995. gada 26. jūlija Konvencijā par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību ⁵, tostarp tās 1996. gada 27. septembra ⁶, 1996. gada 29. novembra ⁷ un 1997. gada 19. jūnija ⁸ protokolos, ("Konvencija") ir paredzēti minimālie noteikumi par noziedzīgu nodarījumu un sankciju noteikšanu tādā jomā kā krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses.
- Konvenciju izstrādāja dalībvalstis, kuras atzīmēja, ka krāpšana, kas skar Savienības ieņēmumus un izdevumus, daudzos gadījumos pārsniedz vienas valsts robežas un to bieži izdara organizēti noziedzīgi tīkli; uz šā pamata minētajā konvencijā jau tika atzīts, ka Savienības finanšu interešu aizsardzībai ir vajadzīga kriminālvajāšana par krāpnieciskām darbībām, kas kaitē šīm interesēm. Līdztekus tika pieņemta Padomes Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 ⁹. Minētajā regulā ir paredzēti vispārīgi noteikumi par vienvēida pārbaudēm un administratīviem pasākumiem un sodiem, kas saistīti ar Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, vienlaikus atsaucoties uz šīs jomas nozaru noteikumiem, krāpnieciskām darbībām, kā definēts Konvencijā, un dalībvalstu krimināltiesību un procedūru piemērošanu.
- (3) Lai nodrošinātu Savienības politikas īstenošanu Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā, kurā veikti tādi saskaņošanas pasākumi kā Padomes Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95, ir būtiski turpināt tuvināt dalībvalstu krimināltiesību aktus, papildinot aizsardzību, ko nodrošina administratīvās tiesības un civiltiesības, attiecībā uz vissmagākajiem ar krāpšanu saistītiem darbību veidiem šajā jomā, vienlaikus novēršot neatbilstības gan šajās tiesību jomās, gan arī starp tām.

⁵ OV C 316, 27.11.1995., 48. lpp.

⁶ OV C 313, 23.10.1996., 1. lpp.

⁷ OV C 151, 20.5.1997., 1. lpp.

⁸ OV C 221, 19.7.1997., 11. lpp.

⁹ Padomes Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

- (4) Savienības finanšu interešu aizsardzība prasa noteikt vienotu definīciju krāpšanai, kas ir šīs direktīvas darbības jomā un aptver krāpnieciskas darbības attiecībā uz izdevumiem un ieņēmumiem un aktīviem, kuru rezultātā tiek nodarīts kaitējums Eiropas Savienības vispārējam budžetam (Savienības budžetam), tostarp tādām finanšu operācijām kā aizņēmumi un aizdevumi. Jēdziens par nopietniem nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, kura izveidota ar Padomes Direktīvu 2006/112/EK, attiecas uz ar PVN saistītu krāpšanu pašās tās nopietnākajās izpausmēs, jo īpaši "karuseļveida" krāpšanu, krāpniecisku darbību, kurā tiek izmantoti "pazudušie tirgotāji", un ar PVN saistītu krāpšanu, kas izdarīta noziedzīgā organizācijā, un kas rada nopietnus apdraudējumus kopējai PVN sistēmai un tādējādi Savienības budžetam. Nodarījumi, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, būtu jāuzskata par nopietniem, kad tie ir saistīti ar divu vai vairāk Savienības dalībvalstu teritorijām, izriet no krāpnieciskas shēmas, kurā minētie nodarījumi ir izdarīti strukturētā veidā ar mērķi gūt no kopējās PVN sistēmas nepienācīgu labumu un šo nodarījumu radītais kopējais kaitējums pārsniedz EUR 10 miljonu sliekšni. Jēdziens "kopējais kaitējums" attiecas uz aplēsto kaitējumu – gan attiecīgo dalībvalstu, gan Savienības finanšu interesēm –, kas ir nodarīts visas krāpšanas shēmas rezultātā. Tas neietver procentu[...] likmes vai sodus. Šīs direktīvas mērķis ir veicināt šo noziedzības parādību apkarošanas centienus.
- (4.a) Ja Komisija izpilda budžetu, īstenojot dalītu vai netiešu pārvaldību, tā budžeta izpildes uzdevumus var deleģēt dalībvalstīm vai uzticēt tos aģentūrām vai struktūrām, kas izveidotas, ievērojot Līgumus, vai konkrētām citām vienībām vai personām. Jebkurā no minētajiem gadījumiem Savienības finanšu interešu aizsardzības līmenim vajadzētu būt tādām pašām kā aizsardzības līmenim tiešā Komisijas pārvaldībā.
- (4.b) Šajā direktīvā ar iepirkumu saistīti izdevumi ir jebkādi izdevumi saistībā ar publiskiem līgumiem, kā noteikts 101. panta 1. punktā Regulā Nr. 966/2012¹⁰ par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 20.10.2012., 1. lpp.).

- (5) Savienības tiesību akti nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas jomā ir pilnībā piemērojami to ieņēmumu legalizācijai, kas iegūti šajā direktīvā minētu noziedzīgu nodarījumu rezultātā. Atsaucei uz minētajiem tiesību aktiem vajadzētu nodrošināt, ka ar šo direktīvu ieviestais sankciju režīms tiek piemērots visiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas vērsti pret Savienības finanšu interesēm.
- (6) Korupcija ir īpaši nopietns drauds Savienības finanšu interesēm, kas daudzos gadījumos var būt saistīta arī ar krāpnieciskām darbībām. Tā kā jebkuram civildienesta ierēdnim ir pienākums lēmumu pieņemšanā vai rīcības brīvības izmantošanā rīkoties objektīvi, kukuļdošanai nolūkā ietekmēt civildienesta ierēdņa lēmumu vai rīcības brīvību, kā arī šādi kukuļņemšanai vajadzētu būt ietvertai korupcijas definīcijās – neatkarīgi no konkrētā ierēdņa valsts tiesību aktiem vai starptautiskās organizācijas noteikumiem.
- (7) Savienības finanšu intereses var negatīvi ietekmēt tāda civildienesta ierēdņa konkrēti darbību veidi, kam ir uzticēta līdzekļu vai aktīvu pārvaldība, vai nu viņa atbildībā vai uzraudzībā, kuru mērķis ir nelikumīgi piesavināties līdzekļus vai aktīvus pretēji iecerētajam mērķim, ja ar to tiek nodarīts kaitējums Savienības finanšu interesēm. Tādēļ jāievieš precīza definīcija nodarījumiem, kas aptvertu šādas darbības.
- (8) Attiecībā uz nodarījumiem, kas saistīti ar pasīvu korupciju un līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, ir nepieciešams iekļaut civildienesta ierēdņa definīciju, kas attiektos uz visiem attiecīgajiem ierēdņiem neatkarīgi no tā, vai tiem ir oficiāls amats Savienībā, dalībvalstīs vai trešās valstīs. Savienības līdzekļu pārvaldībā arvien vairāk tiek iesaistītas privātpersonas. Tādēļ, lai Savienības līdzekļus pienācīgi aizsargātu no korupcijas un nelikumīgas piesavināšanās, "civildienesta ierēdņa" definīcijai ir jāattiecas arī uz personām, kam nav oficiāla amata, bet kam tomēr līdzīgā veidā ir uzticētas civildienesta ierēdņa funkcijas un kas tās pilda attiecībā uz Savienības līdzekļiem, piemēram, līgumslēdzējiem, kas iesaistīti šādu līdzekļu pārvaldībā.
- (9) Attiecībā uz šajā direktīvā paredzētajiem noziedzīgiem nodarījumiem nolūka jēdziens ir jāattiecina uz visiem elementiem, kas veido šos nodarījumus. To, vai darbība vai bezdarbība ir bijusi tīša, var izsecināt no objektīviem, faktiskiem apstākļiem. Šī direktīva neattiecas uz fizisku personu nodarījumiem, kas nav saistīti ar nodomu.

- (10) Šī direktīva neliek dalībvalstīm paredzēt sankcijas, kas sastāv no brīvības atņemšanas tādu noziedzīgu nodarījumu izdarītājiem, kuri nav smagi nodarījumi, gadījumos, kad nodoms kā priekšnoteikums ir paredzēts valsts tiesību aktos.
- (11) Daži nodarījumi, kas vērsti pret Savienības finanšu interesēm, praksē bieži ir cieši saistīti ar nodarījumiem, uz kuriem attiecas Līguma 83. panta 1. punkts un Savienības tiesību akti, kuru pamatā ir minētais pants. Tādēļ noteikumu formulējumā būtu jānodrošina saskaņotība starp šādiem tiesību aktiem un šo direktīvu.
- (12) Tā kā Savienības finanšu interesēm var kaitēt vai tās var apdraudēt arī ar darbībām, ko veikušas juridiskas personas, tām vajadzētu būt atbildīgām par noziedzīgiem nodarījumiem – kā tie definēti šajā direktīvā –, kas izdarīti viņu uzdevumā.
- (13) Lai visā Savienībā līdzvērtīgi aizsargātu Savienības finanšu intereses, izmantojot pasākumus, kam vajadzētu nodrošināt atturošu iedarbību, dalībvalstīm papildus vajadzētu paredzēt konkrētus sankciju veidus un apmērus, ja tiek izdarīti šajā direktīvā definēti noziedzīgi nodarījumi. Sankciju apmēram vajadzētu būt samērīgam ar nodarījumu.
- (14) Tā kā šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi, dalībvalstis var brīvi pieņemt vai saglabāt stingrākus noteikumus par noziedzīgiem nodarījumiem, kas skar Savienības finanšu intereses.
- (15) Šī direktīva neskar disciplināro pasākumu vai sodu, kas nav krimināla rakstura, pienācīgu un efektīvu piemērošanu. Cita veida sankcijas, kas nav pielīdzināmas kriminālsodiem un kas jau piemērotas konkrētajai personai par to pašu darbību, var ņemt vērā, nosakot minētajai personai sodu par noziedzīgu nodarījumu, kurš definēts šajā direktīvā. Attiecībā uz citām sankcijām pilnībā būtu jāievēro *ne bis in idem* princips. Šī direktīva nenosaka kriminālatbildību par darbībām, uz kurām jau neattiecas disciplinārie sodi vai citi pasākumi saistībā ar dienesta pienākumu pārkāpumiem gadījumos, kad attiecīgajām personām var piemērot šādus disciplinārus sodus vai citus pasākumus.

- (16) Ar sankcijām attiecībā uz fiziskām personām konkrētos gadījumos būtu jāparedz maksimālais brīvības atņemšanas sods uz vismaz četriem gadiem. Tam vismaz būtu jāietver gadījumi saistībā ar ievērojamu nodarītu kaitējumu vai gūtu labumu, un kaitējums vai peļņa būtu jāuzskata par ievērojamu, ja tas pārsniedz EUR 100 000. Tām dalībvalstīm, kuru tiesību sistēmas tiesību aktos par ievērojamu kaitējumu vai labumu kā pamatu maksimālajam sodam neparedz skaidru sliekšni, būtu jānodrošina, ka to tiesas, nosakot sankcijas par krāpšanu vai ar krāpšanu saistītiem nodarījumiem, pienācīgi ņem vērā kaitējuma vai labuma apjomu. Šī direktīva neliedz dalībvalstīm iesniegt citus elementus, kuri varētu norādīt uz nodarījuma nopietno raksturu, piemēram, ja kaitējums vai labums ir tikai iespējams, tomēr ļoti ievērojams. Tomēr attiecībā uz nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, sliekšnis, virs kura nodarījums saskaņā ar šo direktīvu būtu jāuzskata par ievērojamu, ir EUR 10 miljoni.

Minimālo apmēru ieviešana brīvības atņemšanas sankciju maksimālajiem termiņiem ir nepieciešama, lai garantētu, ka Savienības finanšu interesēm tiek nodrošināta līdzvērtīga aizsardzība visā Savienībā. Sankcijas kalpos par stingru atturošu rīku attiecībā uz iespējamajiem noziedzniekiem un darbosies visā Savienībā.

- (17) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nodarījuma izdarīšana noziedzīgā organizācijā, kā tā definēta Padomes Pamatlēmumā 2008/841/TI ¹¹, būtu jāuzskata par atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar šo valstu tiesību sistēmās ietvertiem piemērojamiem noteikumiem. Tām būtu jānodrošina, lai tiesnešiem, piespriežot sodu nodarījumu izdarītājiem, būtu iespējams ņemt vērā minēto atbildību pastiprinošo apstākli, kaut arī tiesnešiem nav pienākuma minētos atbildību pastiprinošus apstākļus piemērot. Dalībvalstīm nav pienākuma paredzēt atbildību pastiprinošos apstākļus, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodarījumi Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI nozīmē ir krimināli sodāmi kā atsevišķs nodarījums un var būt par iemeslu bargākām sankcijām.

¹¹ OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.

- (18) Ņemot vērā pārkāpuma izdarītāju un to ieņēmumu mobilitāti, kas iegūti no nelikumīgām, Savienības finanšu interesēm kaitējošām darbībām, kā arī ar šo mobilitāti saistīto sarežģīto pārrobežu izmeklēšanu, visām dalībvalstīm, lai tās varētu vērsties pret šīm darbībām, vajadzētu noteikt savu jurisdikciju. Dalībvalstīm ar to vajadzētu nodrošināt, ka to jurisdikcijā ir gadījumi, kad nodarījums ir izdarīts, izmantojot informācijas un komunikāciju tehnoloģijas, kurām ir piekļūts no to teritorijas.
- (18.a) Ņemot vērā to, ka attiecībā uz pārrobežu nodarījumiem, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ir iespējamas vairākas jurisdikcijas, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, piemērojot valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē šo direktīvu, pilnībā ir ievērots *ne bis in idem* princips.
- (19) Dalībvalstīm vajadzētu paredzēt noteikumus attiecībā uz noilguma termiņiem, kas nepieciešami, lai tās varētu vērsties pret nelikumīgām Savienības finanšu interesēm kaitējošām darbībām. Tādu nodarījumu gadījumos, par kuriem piemērojamā maksimālā sankcija paredz brīvības atņemšanu uz vismaz četriem gadiem, noilguma termiņam vajadzētu būt vismaz pieciem gadiem no nodarījuma izdarīšanas brīža. Tas neskar tās dalībvalstis, kuras nenosaka noilguma termiņus izmeklēšanai, kriminālvajāšanai un soda izpildei.

- (21) Neskarot noteikumus par pārrobežu sadarbību un savstarpēju juridisku palīdzību krimināllietās un citus noteikumus, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013¹² par izmeklēšanu, ko veic Eiropas birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), nepieciešams paredzēt atbilstīgu noteikumu sadarbībai starp dalībvalstīm un Komisiju, lai nodrošinātu efektīvu rīcību, kas vērsta pret šajā direktīvā definētiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuri skar Savienības finanšu intereses, tostarp informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju, kā arī tehniskai un operatīvai palīdzībai, ko Komisija sniedz valstu kompetentajām iestādēm un kas tām var būt nepieciešama, lai veicinātu to veiktās izmeklēšanas koordinēšanu.

Komisijas sniegtajai palīdzībai nevajadzētu nozīmēt Komisijas piedalīšanos atsevišķu krimināllietu izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas procedūrās, ko veic valsts iestādes. Revīzijas palātai un revidentiem, kas ir atbildīgi par iestāžu, struktūru un aģentūru budžetu revīzijas veikšanu, būtu jāziņo Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) un citām kompetentām iestādēm par visiem faktiem, kurus saskaņā ar šo direktīvu varētu kvalificēt kā noziedzīgus nodarījumus, un dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai valsts revīzijas iestādes, kā definēts Regulas 966/2012¹³ 59. pantā, darītu to pašu saskaņā ar Regulas 883/2013 8. pantu.

- (22) Komisijai vajadzētu ziņot Eiropas Parlamentam un Padomei par pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Vajadzības gadījumā ziņojumam var pievienot priekšlikumus, kuros ņemta vērā iespējamā notikumu attīstība, it īpaši Savienības budžeta finansēšanā.

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (23) 1995. gada 26. jūlija Konvencija par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību ¹⁴ un tās 1996. gada 27. septembra ¹⁵, 1996. gada 29. novembra ¹⁶ un 1997. gada 19. jūnija ¹⁷ protokoli būtu jāaizstāj ar šo direktīvu attiecībā uz dalībvalstīm, kam šī direktīva ir saistoša.
- (23.a) Lai piemērotu Direktīvas 2015/849 3. panta 4. punkta d) apakšpunktu, atsauce uz nopietnu krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, kā definēts Konvencijas par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā, būtu jāuzskata par krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, kā definēts šīs direktīvas 3. pantā un 7. panta 3. punktā vai – attiecībā uz nodarījumiem, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, – 2. panta 2. punktā.
- (24) Lai dalībvalstis varētu pienācīgi īstenot šo direktīvu, ir jāveic personas datu apstrāde kompetentajās valsts iestādēs un datu apmaiņa starp dalībvalstīm, no vienas puses, un starp kompetentajām Savienības struktūrām, no otras puses. Personas datu apstrādi valsts līmenī starp kompetentajām valsts iestādēm vajadzētu reglamentēt ar *acquis*. Personas datu apmaiņai starp dalībvalstīm būtu jāatbilst prasībām, kas noteiktas Padomes Pamatlēmumā 2008/977/TI ¹⁸. Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic Savienības iestādes, struktūras, aģentūras un biroji, tiem būtu jāievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 ¹⁹ un piemērojamie noteikumi par tiesas izmeklēšanas konfidencialitāti.

¹⁴ OV C 316, 27.11.1995., 48. lpp.

¹⁵ OV C 313, 23.10.1996., 1. lpp.

¹⁶ OV C 151, 20.5.1997., 1. lpp.

¹⁷ OV C 221, 19.7.1997., 11. lpp.

¹⁸ Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.).

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

- (25) Paredzētās atturošās iedarbības panākšanā, piemērojot krimināltiesībās paredzētas sankcijas, ir jāievēro īpaša piesardzība no pamattiesību viedokļa. Šajā direktīvā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un jo īpaši tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt, darījumdarbības brīvība, tiesības uz īpašumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību, likumības un noziedzīgu nodarījumu un sankciju samērīguma principi, kā arī tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu (*ne bis in idem*). Nodrošināt minēto tiesību un principu pilnīgu ievērošanu ir šīs direktīvas mērķis, un tā ir attiecīgi jāīsteno.
- (25.a) Dalībvalstīm būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu nepareizi izlietoto summu ātru atgūšanu un to iemaksu Savienības budžetā, neskarot attiecīgos Savienības nozarēm specifiskos noteikumus par finanšu korekcijām un nepareizi izlietoto summu atgūšanu.
- (25.b) Savienības finanšu interešu aizsardzībā svarīga nozīme ir administratīviem pasākumiem un sodiem. Šī direktīva dalībvalstis neatbrīvo no pienākuma piemērot un īstenot Savienības administratīvos pasākumus un sodus Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 4. un 5. panta nozīmē.

- (25.c) Ar šo direktīvu dalībvalstīm vajadzētu uzlikt par pienākumu valsts tiesību aktos paredzēt kriminālsodus par šīs direktīvas darbības jomā esošām krāpnieciskām darbībām un ar krāpšanu saistītiem noziedzīgiem nodarījumiem, kuri skar Savienības finanšu intereses. Ar šo direktīvu nevajadzētu noteikt pienākumus, kas attiecas uz šādu sodu vai jebkādas citas pieejamas tiesībsardzības sistēmas piemērošanu atsevišķos gadījumos. Dalībvalstis var šīs direktīvas aptvertajā jomā principā turpināt vienlaikus piemērot arī administratīvos pasākumus un sodus. Tomēr, piemērojot valsts tiesību aktus, ar kuriem šo direktīvu transponē, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, uzliekot kriminālsankcijas par nodarījumiem saskaņā ar šo direktīvu un paredzot administratīvus pasākumus un sodus, netiek pārkāpta Pamattiesību harta.
- (25.d) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu kompetences strukturēt un organizēt savas nodokļu administrācijas, ko tās uzskata par piemērotām, lai nodrošinātu pareizu pievienotās vērtības nodokļa noteikšanu, novērtēšanu un iekasēšanu, kā arī efektīvu PVN jomas tiesību aktu piemērošanu.
- (26) Šo direktīvu piemēro, neskarot noteikumus par imunitātes atcelšanu, kas noteikta Līgumā, Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā un Eiropas Savienības Tiesas statūtos un to īstenošanas dokumentos vai līdzīgos noteikumus, kas iekļauti valsts tiesību aktos. Transponējot šo direktīvu valsts tiesību aktos, kā arī piemērojot valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē šo direktīvu, pilnībā ņem vērā minētās privilēģijas un imunitāti, tostarp attiecībā uz locekļu pilnvaru brīvības ievērošanu.
- (27) Šī direktīva neskar vispārējos noteikumus un principus valsts tiesību aktos krimināltiesību jomā par sodu piemērošanu un izpildi saskaņā ar konkrētajiem apstākļiem katrā atsevišķā gadījumā.

- (28) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet mēroga un iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (29) Saskaņā ar 3. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Īrija ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (30) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (31) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro,

I sadaļa. Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu nosaka minimālos noteikumus par noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanu tādā jomā kā cīņa pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām, kas skar Savienības finanšu intereses, lai efektīvi veicinātu stingrāku aizsardzību pret noziedzību, kas skar minētās finanšu intereses, saskaņā ar Savienības *acquis* šajā jomā.

2. pants

Savienības finanšu interešu definīcija un direktīvas darbības joma

1. Šajā direktīvā "Savienības finanšu intereses" ir visi ieņēmumi, izdevumi un aktīvi, uz kuriem attiecas vai kuru izcelsmes avots vai pamats ir:
 - a) Savienības budžets;
 - b) saskaņā ar Līgumiem izveidoto iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru budžeti vai budžeti to tiešā vai netiešā pārvaldībā un uzraudzībā.
2. Attiecībā uz ieņēmumiem, ko gūst no PVN pašu resursiem, šo direktīvu piemēro tikai tādu nopietnu nodarījumu gadījumos, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu. Šajā direktīvā nodarījumus, kas vērsti pret kopējo PVN sistēmu, uzskata par nopietniem, ja tīšai darbībai vai bezdarbībai, kā noteikts 3. panta d) apakšpunktā, ir saikne ar divu vai vairāk Eiropas Savienības dalībvalstu teritoriju un kopējais kaitējums ir vismaz EUR 10 miljoni.
3. Šī direktīva neietekmē dalībvalstu nodokļu administrācijas struktūru un darbību.

II sadaļa. Noziedzīgi nodarījumi tādā jomā kā krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses

3. pants

Krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses, ir noziedzīgs nodarījums, ja tā izdarīta ar nodomu. Šajā direktīvā "*krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses*" ir:

- a) attiecībā uz izdevumiem, kas nav saistīti ar iepirkumu, – jebkura darbība vai bezdarbība, kura saistīta ar:
- i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu paziņojumu vai dokumentu izmantošanu vai iesniegšanu, kā rezultātā notiek līdzekļu vai aktīvu nelikumīga piesavināšanās vai to nelikumīga ieturēšana no Savienības budžeta vai budžetiem, ko pārvalda Savienība vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā;
 - ii) informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas; vai
 - iii) šādu līdzekļu nepareizu izmantošanu, kas neatbilst mērķiem, kuriem tie tika sākotnēji piešķirti;
- b) attiecībā uz izdevumiem, kas saistīti ar iepirkumu, – jebkura darbība vai bezdarbība, kura saistīta ar:
- i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu paziņojumu vai dokumentu izmantošanu vai iesniegšanu, kā rezultātā notiek līdzekļu vai aktīvu nelikumīga piesavināšanās vai to nelikumīga ieturēšana no Savienības budžeta vai budžetiem, ko pārvalda Savienība vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā;
 - ii) informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas; vai
 - iii) šādu līdzekļu nepareizu izmantošanu, kas neatbilst mērķiem, kuriem tie tika sākotnēji piešķirti, un kas kaitē Savienības finanšu interesēm;

vismaz tad, ja tas ir darīts, lai gūtu nelikumīgu labumu pārkāpuma izdarītājam vai kādam citam, radot zaudējumus Savienības finanšu interesēm;

- c) attiecībā uz ieņēmumiem, kas nav d) punktā minētie ieņēmumi, ko gūst no PVN pašu resursiem, – jebkura darbība vai bezdarbība, kura saistīta ar:
- i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu paziņojumu vai dokumentu izmantošanu vai iesniegšanu, kā rezultātā notiek līdzekļu nelikumīga samazināšana Savienības budžetā vai budžetos, ko pārvalda Savienība vai kas tiek pārvaldīti tās uzdevumā;
 - ii) informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas;
 - iii) likumīgi iegūtu priekšrocību ļaunprātīgu izmantošanu, radot tādas pašas sekas;
- d) attiecībā uz ieņēmumiem, ko gūst no PVN pašu resursiem, – jebkura darbība vai bezdarbība, kas veikta krāpnieciskās pārrobežu shēmās saistībā ar:
- i) kļūdainu, neprecīzu vai nepilnīgu ar PVN saistītu paziņojumu vai dokumentu izmantošanu vai iesniegšanu, kā rezultātā notiek līdzekļu samazināšana Savienības budžetā;
 - ii) ar PVN saistītas informācijas neizpaušanu, ar ko tiek pārkāptas īpašas saistības, radot tādas pašas sekas;
 - iii) precīzu ar PVN saistītu paziņojumu iesniegšanu nolūkā krāpnieciski slēpt nenomaksāšanas faktu vai nelikumīgi radīt tiesības uz PVN atmaksu.

4. pants

Ar krāpšanu saistīti noziedzīgi nodarījumi, kas skar Savienības finanšu intereses

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2015/849²⁰ 1. panta 3. punktā un kurā iesaistīts īpašums, kas iegūts šīs direktīvas darbības jomā ietvertu nodarījumu rezultātā, ir noziedzīgs nodarījums.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pasīva un aktīva korupcija, ja izdarītas ar nodomu, ir noziedzīgi nodarījumi.
 - a) Šajā direktīvā "pasīva korupcija" ir civildienesta ierēdņa darbība, ar kuru viņš tieši vai pastarpināti pieprasa vai saņem jebkāda veida labumu sev vai kādai trešai personai vai akceptē šāda labuma apsolījumu, lai veiktu darbību vai atturētos no saviem pienākumiem atbilstīgas darbības, vai lai īstenotu savas funkcijas, tādā veidā, kas kaitē vai, ļoti iespējams, varētu kaitēt Savienības finanšu interesēm;
 - b) Šajā direktīvā "aktīva korupcija" ir jebkuras personas darbība, tieši vai pastarpināti apsolut, piedāvājot vai dodot jebkāda veida labumu civildienesta ierēdnim, – viņam pašam vai kādai trešai personai, – lai viņš veiktu darbību vai atturētos no saviem pienākumiem atbilstīgas darbības, vai lai īstenotu savas funkcijas, tādā veidā, kas kaitē vai, ļoti iespējams, varētu kaitēt Savienības finanšu interesēm.

²⁰ OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdzekļu nelikumīga piesavināšanās, ja izdarīta ar nodomu, ir noziedzīgs nodarījums.

Šajā direktīvā "līdzekļu nelikumīga piesavināšanās" ir darbība, ko veicis jebkurš civildienesta ierēdnis, kam tieši vai netieši uzticēta līdzekļu vai aktīvu pārvaldība, ieguldot vai izmaksājot līdzekļus vai piesavinoties vai izmantojot aktīvus pretēji mērķim, kam tie bija paredzēti, un kas kaitē Savienības finanšu interesēm.

4. Šajā direktīvā "civildienesta ierēdnis" ir:

- a) jebkurš "Savienības" vai "valsts" ierēdnis, tostarp jebkurš valsts ierēdnis no citas dalībvalsts un jebkurš valsts ierēdnis no trešās valsts;

- i) termins "Savienības" ierēdnis ir:

jebkura persona, kas ir ierēdnis vai līgumdarbinieks Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu vai Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības nozīmē;

jebkura persona, ko uz Eiropas Savienību norīkojušas dalībvalstis vai jebkāda publiska vai privāta struktūra un kas veic funkcijas, kuras ir līdzvērtīgas tām, ko veic Eiropas ierēdņi vai pārējie darbinieki.

Neskarot noteikumus par privilēģijām un imunitāti, kas iekļauti LES un LESD pievienotajā 3. un 7. protokolā, tādu iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru locekļus, kas izveidoti saskaņā ar Līgumiem, un šādu struktūru darbiniekus pielīdzina Savienības ierēdņiem, ciktāl tiem nav piemērojami Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi vai Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība;

ii) terminu "valsts ierēdnis" saprot, atsaucoties uz "ierēdņa" vai "civildienesta ierēdņa" definīciju tās dalībvalsts vai trešās valsts tiesību aktos, kurā attiecīgā persona veic savas funkcijas.

Tomēr tādas tiesvedības gadījumā, kurā iesaistīts kādas dalībvalsts ierēdnis vai kādas trešās valsts ierēdnis un ko uzsākusi cita dalībvalsts, pēdējai no minētajām valstīm nav pienākuma piemērot "valsts ierēdņa" definīciju, izņemot tiktāl, ciktāl šī definīcija ir saderīga ar tās tiesību aktiem.

Termins "valsts ierēdnis" ietver jebkuru personu, kas ieņem amatu izpildvaras, valsts pārvaldes vai tiesu iestādē valsts, reģionālā vai vietējā līmenī. Jebkuru personu, kas ieņem amatu likumdevējvaras iestādē valsts, reģionālā un vietējā līmenī, pielīdzina "valsts ierēdnim";

- b) jebkura cita persona, kurai uzdots pildīt civildienesta funkcijas, kas saistītas ar Savienības finanšu interešu pārvaldību vai lēmumiem par tām dalībvalstīs vai trešās valstīs.

**III sadaļa. Vispārēji noteikumi attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem tādā jomā[...]
kā cīņa pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses**

5. pants

Kūdīšana, palīdzēšana un atbalstīšana, un mēģinājums

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par kūdīšanu izdarīt 3. un 4. pantā minētos noziedzīgos nodarījumus vai par palīdzēšanu vai atbalstīšanu to izdarīšanā ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par mēģinājumu izdarīt jebkuru no 3. pantā un 4. panta 3. punktā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir piemērojams sods kā par noziedzīgu nodarījumu.

6. pants

Juridisko personu atbildība

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par jebkuru no 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ko to labā, darbojoties individuāli vai kā juridiskas personas struktūras daļa, izdarījusi kāda persona, kas veic šīs juridiskās personas vadības pienākumus, pamatojoties uz:
 - a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu;
 - b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai
 - c) pilnvarām īstenot kontroli juridiskās personas iekšienē.

2. Dalībvalstis veic arī vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja 1. punktā minētās personas uzraudzības vai kontroles trūkums ir darījis iespējamu to, ka persona, kas ir tās pakļautībā, minētās juridiskās personas labā ir izdarījusi jebkuru no 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.
3. Juridiskas personas atbildība saskaņā ar 1. un 2. punktu neizslēdz kriminālprocesu pret fiziskām personām, kuras ir 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarītājas vai saucamas pie kriminālatbildības saskaņā ar 5. pantu.
4. Šajā direktīvā "juridiska persona" ir jebkurš subjekts, kam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir tiesībsubjektība, izņemot valstis vai publisko tiesību subjektus, kas īsteno valsts varu, un publisko tiesību starptautiskās organizācijas.

7. pants

Fiziskām personām piemērojamas sankcijas

1. Attiecībā uz fiziskām personām dalībvalstis nodrošina, ka par 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir piemērojamas iedarbīgas, samērīgas un atturošas kriminālsankcijas.
2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. un 4. pantā minēto nodarījumu izdarīšanu piemērojamais maksimālais sods paredz brīvības atņemšanu.
3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka par 3. un 4. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu piemērojamais maksimālais sods ir brīvības atņemšana uz vismaz četriem gadiem, ja tie ietver ievērojamu kaitējumu vai labumu. Noziedzīgo nodarījumu, kas minēti 3. panta a), b) un c) punktā un 4. pantā, kaitējumu vai labumu uzskata par ievērojamu, ja tas pārsniedz 100 000 euro. Noziedzīgu nodarījumu radītu kaitējumu vai labumu, kas minēts 3. panta d) punktā, un ievērojot 2. panta 2. punktu, vienmēr uzskata par ievērojamu.

Dalībvalstis var arī paredzēt maksimālo sodu – brīvības atņemšanu uz vismaz četriem gadiem, pamatojoties uz valsts tiesību aktos definētajiem citiem smagiem apstākļiem.

4. Nodarījumu, kas minēti 3. panta a), b) un c) punktā un 4. pantā, gadījumā, kad kaitējums ir mazāks par EUR 10 000 un gūtais labums ir mazāks par EUR 10 000, dalībvalstis kriminālsankciju vietā var paredzēt citas sankcijas.
5. Šā panta 1. punkts neskar kompetento iestāžu tiesības izlietot pret civildienesta ierēdņiem disciplināras pilnvaras.

8. pants

Atbildību pastiprinošs apstāklis

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, ja 3., 4. vai 5. pantā minēts noziedzīgs nodarījums ir izdarīts noziedzīgā organizācijā Pamatlēmuma 2008/841 (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību nozīmē, to uzskata par atbildību pastiprinošu apstākli.

9. pants

Minimālo sankciju pret juridiskajām personām veidi

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskai personai, kuru sauc pie atbildības saskaņā ar 6. pantu, piemēro iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai naudas sodu bez krimināla rakstura un var ietvert citas sankcijas, piemēram:

- (a) atņemt tiesības saņemt valsts pabalstus vai atbalstu;
- (b) uz laiku vai pavisam izslēgt no publiskās izsoles procedūrām;
- (c) uz laiku vai pavisam aizliegt veikt komercdarbību;

- d) pakļaut tiesas uzraudzībai;
- e) likvidēt ar tiesas lēmumu;
- f) uz laiku vai pavisam slēgt uzņēmumus, kas izmantoti nodarījuma izdarīšanā.

10. pants

Iesaldēšana un konfiskācija

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai būtu iespējams iesaldēt un konfiscēt 3., 4. un 5. pantā minēto nodarījumu rezultātā noziedzīgi iegūtus līdzekļus un nozieguma rīkus. Tās dalībvalstis, kurām ir saistoša Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES²¹ par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā, to dara saskaņā ar minēto direktīvu.

11. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts[...] veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, ja:
 - a) nodarījums ir pilnīgi vai daļēji izdarīts tās teritorijā;
 - b) nodarījuma izdarītājs ir tās valstspiederīgais.
2. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu savu jurisdikciju attiecībā uz 3., 4. un 5. pantā minētajiem nodarījumiem, ja uz nodarījuma izdarītāju nodarījuma izdarīšanas laikā attiecas Civildienesta noteikumi vai pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība. Katra dalībvalsts[...] var atturēties no šajā punktā minēto noteikumu par jurisdikciju piemērošanas vai var piemērot tos tikai īpašos gadījumos vai apstākļos un informē par to Komisiju.

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV L 127, 29.4.2014., 39. lpp.).

3. Dalībvalsts informē Komisiju, ja tā pieņem lēmumu noteikt plašāku jurisdikciju attiecībā uz 3., 4. un 5. pantā minētajiem nodarījumiem, kas izdarīti ārpus tās teritorijas, ja:
- a) nodarījuma izdarītājs ir pastāvīgais iedzīvotājs tās teritorijā;
 - b) nodarījums ir izdarīts tādas juridiskas personas labā, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā; vai
 - c) nodarījuma izdarītājs ir viens no tās ierēdņiem, kas veic savus dienesta pienākumus.
- [...]. Gadījumos, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcija nav pakļauta nosacījumam, ka kriminālprocesu sākt var, tikai pamatojoties uz cietušā iesniegumu vietā, kur nodarījums ir izdarīts, vai pamatojoties uz oficiālu tās valsts paziņojumu, kurā ir izdarīts nodarījums.

12. pants

Nodarījumu, kas skar Savienības finanšu intereses, noilgums

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai paredzētu noilguma periodu, kas ļauj veikt izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un tiesāšanu un pieņemt tiesas nolēmumus par 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem pietiekami ilgā laikposmā pēc minēto nodarījumu izdarīšanas, tā lai varētu efektīvi vērsties pret minētajiem nodarījumiem.
2. Dalībvalstis attiecībā uz 3., 4. un 5. pantā minētajiem nodarījumiem, kuriem piemērojamā maksimālā sankcija paredz brīvības atņemšanu uz vismaz četriem gadiem, veic vajadzīgos pasākumus, lai dotu iespēju veikt to izmeklēšanu, kriminālvajāšanu un tiesāšanu un pieņemt tiesas nolēmumus par noziedzīgajiem nodarījumiem vismaz piecus gadus no brīža, kad izdarīts nodarījums.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var noteikt noilguma periodu, kas ir īsāks nekā pieci gadi, bet nav īsāks par trim gadiem, ar noteikumu, ka tās nodrošina, ka šo periodu var pārtraukt vai apturēt konkrētu darbību gadījumā.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai varētu izpildīt:
- a) sodu, kas paredz brīvības atņemšanu uz vairāk nekā vienu gadu, vai, alternatīvi,
 - b) brīvības atņemšanas sodu tāda nodarījuma gadījumā, kam piemērojama maksimālā sods paredz brīvības atņemšanu uz vismaz četriem gadiem,
- kas uzlikts pēc galīgās notiesāšanas par kādu no 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem vismaz piecus gadus no galīgās notiesāšanas dienas. Šis periods var ietvert noilguma perioda pagarinājumus pārtraukšanas vai apturēšanas dēļ.

13. pants

Atgūšana

Šī direktīva neskar šādu līdzekļu atgūšanu:

- i) ES līmenī – līdzekļi, kas nepamatoti izmaksāti 3. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 4. un 5. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas kontekstā;
- ii) valsts līmenī – jebkāda PVN summa, kas nav samaksāta 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 4. un 5. pantā minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas kontekstā.

14. pants

Mijiedarbība ar citiem piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem

Šī direktīva neskar to, kā tiek piemēroti administratīvie pasākumi, sodi un naudas sodi, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, jo īpaši Regulas Nr. 2988/95 4. un 5. panta nozīmē, vai kas paredzēti valstu tiesību aktos, kuri pieņemti atbilstoši konkrētiem pienākumiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstis nodrošina, lai neviens kriminālprocess, kas sākts, pamatojoties uz valstu noteikumiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu, nepamatoti neietekmētu tādu administratīvo pasākumu, sodu un naudas sodu pienācīgu un efektīvu piemērošanu, kurus nevar pielīdzināt kriminālprocesiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos vai valstu īstenošanas noteikumos.

IV sadaļa. Nobeiguma noteikumi

15. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm un Eiropas Komisiju (Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai)

1. Neskarot noteikumus par pārrobežu sadarbību un savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās, dalībvalstis, *Eurojust*, Eiropas Prokuratūra un Komisija to attiecīgajās kompetences jomās savstarpēji sadarbojas cīņā pret 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Šim nolūkam Komisija un attiecīgā gadījumā *Eurojust* sniedz tādu tehnisko un operatīvo palīdzību, kas valstu kompetentajām iestādēm var būt nepieciešama, lai veicinātu to veiktās izmeklēšanas koordinēšanu.
2. Dalībvalstu kompetentās iestādes var savas kompetences jomās apmainīties ar informāciju ar Komisiju, lai atvieglotu apstākļu noskaidrošanu un nodrošinātu efektīvu darbību pret 3., 4. un 5. pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Komisija un valstu kompetentās iestādes katrā konkrētajā gadījumā ņem vērā konfidencialitātes prasības un noteikumus par datu aizsardzību. Neskarot valstu tiesību aktus par piekļuvi informācijai, dalībvalstis, sniedzot informāciju Komisijai, šim nolūkam var noteikt īpašus nosacījumus, kas attiecas uz informācijas izmantošanu – neatkarīgi no tā, vai to izmantos Komisija vai cita dalībvalsts, kurai šo informāciju varētu nodot.
- 2.a Revīzijas palāta un revidenti, kas ir atbildīgi par to iestāžu, struktūru un aģentūru budžetu revīzijas veikšanu, kuras izveidotas saskaņā ar Līgumiem, vai par iestāžu pārvaldīto un revidēto budžetu revīzijas veikšanu, ziņo Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) un citām kompetentām iestādēm par visiem faktiem, kuri tiem kļuvuši zināmi, veicot savus pienākumus, un kurus varētu kvalificēt kā 3., 4. un 5. pantā minētos noziedzīgus nodarījumus. Dalībvalstis nodrošina, lai valstu revīzijas iestādes darītu to pašu.

16. pants

Konvencijas par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību aizstāšana

1995. gada 26. jūlija Konvencija par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību, tostarp tās 1996. gada 27. septembra, 1996. gada 29. novembra un 1997. gada 19. jūnija protokols (Konvencija), ar šo tiek aizstāta attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, no [piemērošanas datums saskaņā ar 17. panta 1. punkta otro daļu]. Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām šī direktīva ir saistoša, atsaucies uz Konvenciju uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

17. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [divi gadi pēc pieņemšanas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no ...

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

18. pants

Ziņošana un novērtējums

1. Komisija līdz [24 mēneši pēc direktīvas īstenošanas termiņa beigām] iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, izvērtējot, cik lielā mērā dalībvalstis ir veikušas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu.
2. Neskarot Savienības tiesību aktos paredzētos ziņošanas pienākumus, dalībvalstis katru gadu nosūta Komisijai šādus statistikas datus par 3.–5. pantā minētajiem nodarījumiem, ja tie ir pieejami centralizētā līmenī attiecīgajā dalībvalstī:
 - a) uzsākto kriminālprocesa skaits, kriminālprocesa skaits, kuros apsūdzība ir noraidīta, to procesu skaits, kas beigušies ar attaisnojošu spriedumu, to procesu skaits, kas noslēgušies ar notiesāšanu, un to procesu skaits, kuri turpinās;
 - b) kriminālprocesa rezultātā atgūtās summas un aplēstais kaitējums.
3. Komisija līdz [60 mēneši pēc direktīvas īstenošanas termiņa beigām] iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, izvērtējot, kā valstu tiesību akti, ar kuriem transponē šo direktīvu, ietekmē tādas krāpšanas novēršanu, kas skar Savienības finanšu intereses. Komisija ņem vērā ziņojumus, kas sniegti, ievērojot šā panta 1. un 2. punktu.

Komisija vēlākais 36 mēnešus pēc šīs direktīvas īstenošanas termiņa beigām un balstoties uz datiem, kas savākti no dalībvalstīm, novērtē arī to, vai attiecībā uz vispārējo mērķi stiprināt Savienības finanšu interešu aizsardzību

- 2. panta 2. punktā norādītais sliekšnis ir adekvāts,
- 12. panta normas par noilgumu ir pietiekami efektīvas,
- šī direktīva efektīvi pievēršas tādas krāpšanas gadījumiem, kas saistīta ar publisko iepirkumu,

un ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

Vajadzības gadījumā šajā punktā minētajiem ziņojumiem pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu, kurā var iekļaut speciālu normu par krāpšanu, kas saistīta ar publisko iepirkumu.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*